

Sygn. akt III Ca 1185/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Ewa Buczek – Fidyka

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę i ustalenie

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 30 kwietnia 2015 r., sygn. akt I C 326/13

oddala apelację.

SSR (del.) Ewa Buczek-Fidyka SSO Tomasz Tatarczyk SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1185/15

UZASADNIENIE

Powód M. Z. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 34.503,87zł z ustawowymi odsetkami od wniesienia pozwu, ustalenia odpowiedzialności pozwanej za mogące powstać

w przyszłości skutki wypadku z dnia 15 06 2012r. oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że w dniu 15 06 2012r. miał miejsce wypadek drogowy, którego sprawca był ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

W wypadku doznał on urazów ciała oraz zniszczone zostało należące do niego mienie,

a w jego następstwie poniósł koszty leczenia oraz utracił możliwość uzyskania wynagrodzenia za wykonanie umowy zlecenie w kwocie 5.000zł

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu. Nie kwestionowała swej odpowiedzialności za skutki wypadku oraz zarzuciła, iż powód nie

dostosowując prędkość jazdy motocyklem do warunków jazdy, wyprzedzając samochód sprawcy wypadku na linii ciągłej i przejściu dla pieszych przyczynił się w 20% do powstania krzywdy oraz że w postępowaniu likwidacyjnym w pełni zrekompensowała mu szkodę

i krzywdę.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 30 04 2015r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 34.503,87zł, ustawowe odsetki od kwoty 14.503,87zł od dnia 23 04 2013r. 2010r. i od kwoty 20.000zł od dnia prawomocności wyroku, oddalił powództwo

w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach procesu oraz nieuiszczonych kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia orzekając o części żądania zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kwoty 5.000zł z ustawowymi odsetkami, z tytułu utraconych przez powoda korzyści w postaci utraty możliwości uzyskania wynagrodzenia

z umowy zlecenia przywołał regulacje art. 436 § 2 k.c. art. 361 k.c. Ocenił, że powód udowodnił, że utracił tę korzyść, gdyż w lipcu 2012r. miał świadczyć na rzecz J. S. pracę w wykonaniu zawartej z nim umowy, w której ustalono warunki pracy i wysokość należnego mu wynagrodzenia na kwotę 5.000zł.

Orzeczenie zaskarżyła (...) **Spółka Akcyjna**

w W. w części uwzględniającej powództwo o zapłatę odszkodowania za utracone przez powoda korzyści w postaci utraty możliwości uzyskania wynagrodzenia w kwocie 5.000zł i należnych od tej kwoty odsetek ustawowych oraz orzekającej o kosztach procesu. Wnosiła o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części oraz ponowne rozstrzygnięcie o kosztach procesu poprzez ich stosunkowe rozdzielenie.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe, regulacje:

- art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 229 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego, przyznanie waloru wiarygodności dowodom

w postaci zeznań świadka J. S. i dowodu z przesłuchania stron z ograniczeniem

do strony powodowej i w wyniku tego błędne ustalenie co do istnienia umowy o świadczenie pracy przez powoda, a w konsekwencji tego przyjęcie, iż po stronie powoda doszło do utraty zarobków w kwocie 5.000zł, podczas, gdy nie założyło to potwierdzeniach w żadnym materiale dowodowym, a twierdzenia o zawarciu umowy podnoszone przez powoda pozostawały

w sprzeczności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego,

- art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wskazania faktów, które Sad uznał za udowodnione oraz dowodów na których się oparł w zakresie ustalenia istnienia i rodzaju stosunku prawnego pomiędzy J. S. a powodem oraz w zakresie utraconych korzyści powoda.

Zarzucała także, że naruszono prawo materialne regulacje: art. 361 § 1 i 2 k.c. i art. 444 § 1 k.c. w związku z art. 5 k.c. i art. 6 k.c. przez uznanie, iż powód poniósł szkodę w postaci utraconych korzyści z tytułu niepodjęcia pracy w wysokości 5.000zł, podczas gdy fakt zawarcia umowy na miesiąc lipiec nie został nawet uprawdopodobniony przez powoda,

a tym samym nie poniósł on żadnej szkody pozostającej w bezpośrednim związku przyczynowym ze zdarzeniem i nie jest należne na jego rzecz odszkodowania z tego tytułu.

Sąd Odwoławczy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując, że mają one źródło w łączącej pozwaną ze sprawcą wypadku umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów oraz w reżimie odpowiedzialności deliktowej za szkodę.

Poza ustaleniem dotyczącym zawarcia przez powoda z J. S. umowy

i jej treści, pozostałe ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenie

nie były kwestionowane w apelacji.

W części dotyczą one okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie mają podstawę w wiarygodnych informacjach zawartych we wskazanych

w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia źródłach dowodowych.

Wbrew zarzutom apelacji prawidłowe są również zakwestionowane w apelacji ustalenia faktyczne.

M. one bowiem oparcie w informacjach zawartych w przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia zeznaniach świadka J. S. (k-115-116 akt)

oraz powoda (k-155-156) .

Sąd Rejonowy miała bezpośrednia styczność z tymi osobami podczas składania przez nich zeznań i dał im w pełni wiarę, wobec czego Sąd odwoławczy może jego ocenę podważyć tylko wówczas, gdy w sposób oczywisty są ze sobą czy pozostałym materiałem sprawy sprzeczne czy też nielogiczne, z czym jednak nie mamy do czynienia.

Ich zeznania są bowiem logiczne i wzajemnie z sobą korespondują i nawzajem się uzupełniają.

Świadek J. S. jest osoba postronną i nie zainteresowaną w wyniku sprawy przez co wiarygodną.

Z jego zeznań wynika, że powód po dwóch tygodniach pracy - kiedy miał zostać wprowadzony w działalność firmy świadka - miał zastąpić go podczas jego nieobecności

i nadzorować prace budowlane, za co miał otrzymać wynagrodzenie w wysokości 5.000zł.

Umowa miała być wykonana w okresie urlopowym (lipcu 2012r.) kiedy w celu skorzystania z możliwości wyjazdu na urlop konieczne jest znalezienie zastępstwa.

Praca powoda miała polegać na „zajmowaniu się dozorem budowlanym w terenie”

i nie wymagała znacznego wysiłku fizycznego, przez co podnoszony w apelacji wiek powoda (61 lat) nie stanowił przeszkody w jej wykonywaniu, a charakter jego pracy, związana z nią odpowiedzialność, wymagane kwalifikacje i jej czas w pełni uzasadniał przyznanie mu wynagrodzenia w wysokości ustalonej w umowie mimo, że jak słusznie zauważa apelacja jego wysokość była wyższa od średniego wynagrodzenie uzyskiwanego w tym czasie

w Polsce.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sąd pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego

w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa.

Odpowiedzialność pozwanej za skutki przedmiotowego wypadku drogowego

nie była negowana w toku postępowania.

Ma ona źródło w regulacji art. 415 k.c. w związku z art. 436 § 1 k.c. i postanowieniach zawartej przez pozwaną ze sprawcą wypadku umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe

w związku z ruchem tych pojazdów oraz w regulacji art. 822 § 4 k.c. uprawniającej powoda do dochodzenia roszczeń bezpośrednio od pozwanego zakładu ubezpieczeń.

Na zasadach ogólnych rodzi ona po stronie pozwanej obowiązek zapłaty odszkodowania poszkodowanemu w wypadku drogowym (powodowi), w tym zgodnie

z regulacją art. 361 § 1 i 2 k.c. odszkodowania za utracone przez niego korzyści, które mógłby on osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono o ile ich utrata jest normalnym następstwem wypadku drogowego.

Z poczynionych ustaleń wynika, że w okresie bezpośrednio po wypadku drogowym powód - w wykonaniu umowy zawartej z J. S. - świadczyłby pracę

za którą uzyskałby wynagrodzenie w wysokości 5.000zł.

Doznane w wyniku wypadku drogowego obrażenia ciała uniemożliwiły mu wywiązanie się z tej umowy i co za tym idzie pozbawiły go możliwości uzyskania przysporzenia majątkowego we wskazanej wysokości.

Utrata tego przysporzenia stanowi zatem szkodę we wskazanym powyżej jej rozumieniu, która pozostaje w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem drogowym w rozumieniu regulacji art. 361 § 1 k.c., za którego skutki pozwana z mocy przywołanych na wstępie regulacji ponosi odpowiedzialność, co również w tej części czyniło powództwo uzasadnionym.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku i dlatego apelacja jest bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.c. co z mocy tej regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując apelacja pozwanej jest bezzasadną i dlatego oddalono ją na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

SSR (del.) Ewa Buczek-Fidyka SSO Tomasz Tatarczyk SSO Leszek Dąbek